Overweging zaterdag 30 november

In de jaren 50 groeide ik op met mijn oudste zus en broer in Hoensbroek. Vader was rond bedtijd vier keer per week niet thuis omdat hij voor avondles in Heerlen moest zijn of hij was bridgen met vrienden. Moeder zat met ons rond de warme kolenkachel en hield toezicht op ons. Een kwartier voor bedtijd was het tijd voor het avondgebed. Wij kinderen knielden op de harde prikkende vloerbedekking, een beetje steunend op een laag tafeltje voor ons. Na afloop van het gebed werd verteld hoeveel nachtjes slapen het nog was tot Sinterklaas.
In zeker jaar werd in familiekring met nadruk verteld dat Harrie, ik dus, niet meer geloofde in de Goedheiligman en zou meedoen aan pakjesavond. Mijn oudste zus was al eerder van haar geloof in de Sint afgevallen en vertelde me vooraf over de gewoonten met pakjesavond in ons gezin. De vorm van de Sinterklaasviering was gewijzigd, maar de spanning, het uitzien naar was gebleven.
Weer enkele jaren later werd op last van onze ouders de pakjesavond in familiekring afgeschaft. Te bewerkelijk voor onze ouders die toen op leeftijd raakten.
Het samenzijn in familiekring, de kern van de pakjesavond, werd uitgesteld tot Kerstmis. Hoofdzaak werd van af dat moment het samenzijn op die dag in familiekring. De pakjes verdwenen maar het verlangen naar het feestelijk moment bleef, door de jaren heen.
Een dergelijk gevoel heb ik ook vandaag aan het begin van de Advent. Net als vroeger worden we in de kerk en daarbuiten voortdurend herinnerd aan het Kerstfeest over enkele weken. Niet dat we het aantal nachtjes slapen tot Kerst gaan tellen, maar we bereiden ons wel degelijk voor. Voor enkelen is die periode van vier weken te kort. Ik heb wel eens een jaar beleefd waarin al begin oktober kerstbomen met flikkerlampjes buiten voor de deur werden geplaatst. Kerstattributen, zoals boom, lichtjes, kerststal, kerstliedjes, kerstdiners zijn enerzijds mooie versiersels voor het feest van de geboorte van Jezus, maar anderzijds ook onnutte aanslibsels bij dat feest. Wij gelovigen, verlangen, zien uit naar het feest van Zijn komst onder ons, die lang geleden plaats had bij de geboorte van Jezus van Nazareth, maar ook steeds weer opnieuw herhaald wordt wanneer wij Hem ontdekken in ons eigen leven in het handelen van goede mensen die zijn bestaan hebben onderkend en dat Licht veelstemmig verder dragen.
In de komende weken zullen we vooral in de weekendvieringen uitgebreid stilstaan bij een mogelijk zinvolle invulling van de Adventstijd.

Mogen wij door elkaar in het verlangen naar het licht van Kerst in deze Advent gesterkt worden. Dan kunnen al onze lichten samenvloeien tot een veelkleurig licht dat ons en anderen verder door het leven zal dragen.
Ik wens ons allen een goede Adventstijd toe.
Amen.